در پرتو وحی

ادعای ایمان ظاهری هرگز نشانه اطاعت و تسلیم نیست!

«نه هرگز چنین نیست (که منافقان خیال می‌کنند ایمان آورده‌اند در حالی که تسلیم حکم و فرمان رسول خدا(ص) نیستند) ای پیامبر(ص)! قسم به پروردگارت (منافقان به تو) ایمان حقیقی نمی‌آورند، مگر اینکه تو را در اختلافات خود به داوری و حکمرانی بپذیرند و در دل خود از داوری و قضاوت تو احساس نارضایتی نکنند و کاملاً تسلیم باشند». نساء-۶۵

مقاله وارده

امنیت اجاره‌ای

علیرضا معشوری*

امنیت همواره در طول تاریخ به عنوان یکی از اساسی‌ترین دغدغه‌های دولت‌ها مطرح بوده است. در این میان اما برخی از دولت‌ها تأمین این عنصر حیاتی را به قدرت‌های خارجی واگذار می‌کنند؛ این در حالی است که تاریخ بارها نادرستی این رویکرد را ثابت کرده و توهم بودن حمایت نظامی - امنیتی قدرت‌های بزرگ را آشکار ساخته است. جنگ اوکراین نمونه‌ای روشن از این فرآیند است؛ کشوری که امنیت خود را بر پایه وعده‌ها، تضمین‌های سیاسی و وابستگی راهبردی به قدرت‌های خارجی تعریف کرد، اما در بزنگاه تاریخی دریافت که امنیت برون‌سپاری شده و اجاره‌ای، امنیتی شکننده است. منظور از امنیت اجاره‌ای در اینجا امنیتی است که بر پایه وعده‌ها و تضمین‌های سیاسی قدرت‌های خارجی بنا شده و فاقد پشتوانه بازدارندگی مستقل است. برخلاف انتظار اوکراین، غرب در دفاع از این کشور به تعهداتش وفادار نماند و بر اساس منافع خود عمل کرد. اوکراین با چشم‌پوشی از استقلال دفاعی خود، عملا ظرفیت تصمیم‌گیری مستقل خود را محدود کرد و تبدیل به صحنه تقابل قدرت‌های بزرگ شد؛ صحنه‌ای که هزینه‌های انسانی، اقتصادی و سرزمینی آن را مردم اوکراین می‌پردازند. این تجربه نشان داد تکیه به غرب ضامن امنیت نیست و خودش می‌تواند به عامل ناامنی ساختاری تبدیل شود.

در این چارچوب باید به نقش آمریکا در شکل‌دهی به بحران اوکراین نیز توجه کرد. آمریکا به‌خوبی آگاه بود که روسیه به عنوان یکی از اعضای دائمی شورای امنیت و یکی از قدرت‌های بزرگ به‌سادگی هدف یک اجماع جهانی پایدار قرار نمی‌گیرد. از همین رو آمریکا به جای مهار مستقیم روسیه، یک «تله استراتژیک» طراحی کرد. برخلاف درخواست صریح روسیه مبنی بر عدم پذیرش اوکراین در ناتو، آمریکا اعلام کرد که درخواست اوکراین برای عضویت در ناتو را بررسی می‌کند. این موضع‌گیری آمریکا بر اساس تعهد واقعی به امنیت اوکراین نبود و برعکس با هدف تحریک روسیه به واکنش نظامی اتخاذ شد. در این سناریو روسیه فقط با دو گزینه پرهزینه مواجه می‌شد، یا باید با عضویت اوکراین در ناتو کنار می‌آمد که به معنای عقب‌نشینی ژئوپلیتیک و پذیرش شکست در برابر گسترش ناتو تلقی می‌شد، یا برای جلوگیری از این روند باید دست به اقدام نظامی می‌زد که در آن صورت زمینه شکل‌گیری یک اجماع جهانی از پیش طراحی‌شده علیه خود را فراهم می‌کرد. درواقع انتخاب هر یک از این دو مسیر، روسیه را ناگزیر به پرداخت هزینه‌ای سنگین می‌کرد و دقیقا همین اجبار دوگانه، ماهیت تله استراتژیک آمریکا را آشکار می‌سازد. حمله نظامی روسیه به اوکراین آنگونه که پیش‌بینی می‌شد، بلافاصله با اجماع سیاسی، رسانه‌ای و اقتصادی غرب مواجه شد و تحریم‌ها و فشارهای گسترده‌ای را به دنبال داشت. اما در این میان اوکراین به طعمه‌ای در بازی قدرت‌ها تبدیل شد؛ طعمه‌ای که آمریکا با آگاهی کامل از پیامدهای آن، برای کشاندن روسیه به میدان جنگ و فرسایش این کشور مورد استفاده قرار داد.

در سیاست بین‌الملل اعتماد به تضمین‌های سیاسی دیگران چیزی جز توهم نیست، امنیت کالایی نیست که بتوان آن را خرید یا از دیگری وام گرفت؛ امنیت محصول توازن قوا، اراده ملی و توان بازدارندگی بومی است. غرب در مواجهه با اوکراین علی‌رغم ارسال سلاح و حمایت‌های رسانه‌ای، از ورود مستقیم به جنگ پرهیز کرد. این موضوع از توهم امنیت برون‌سپاری شده پرده برداشت و نشان داد که هیچ قدرتی حاضر نیست امنیت خود را فدای امنیت دیگری کند. بنابراین کشوری که راهبرد امنیتی خود را بر وابستگی بنا می‌کند، ناگزیر در لحظه بحران با خلا تصمیم‌گیری و ضعف در نیروی دفاعی مواجه می‌شود. از این‌رو تجربه اوکراین بازتولید همان الگویی است که پیشتر در افغانستان، عراق و لیبی دیده شده است؛ الگویی که در آن وابستگی جای استقلال را می‌گیرد و امنیت به ابزاری برای اعمال فشار تبدیل می‌شود.

در همین راستا درباره ایران باید گفت که استقلال دفاعی برای جمهوری اسلامی ایران فراتر از یک شعار ایدئولوژیک بوده و همواره به عنوان اصلی انقلابی و واقع‌گرایانه مورد تاکید قرار گرفته است. انقلاب اسلامی از ابتدا بر نفی سلطه و رد وابستگی استوار بود و تجربه سال‌ها تقابل با نظام سلطه نشان داده است که این رویکرد، برخلاف تصویرسازی‌های رسانه‌ای، موفق و کارآمد بوده است. ایران تحریم‌شده با وجود فشارهای اقتصادی و محدودیت‌های فناوری توانسته است به سطحی از بازدارندگی برسد که هرگونه تهدید نظامی مستقیم را برای دشمنانش پرهزینه و پرمخاطره کند. این بازدارندگی از مسیر اتحادهای شکننده با قدرت‌های بزرگ ایجاد نشده؛ این بازدارندگی از دل سرمایه‌گذاری بلندمدت بر توان بومی و خوداتکائی صنعتی شکل گرفته است.

مقایسه ایران تحریم‌شده اما مستقل و اوکراین وابسته، تفاوت دو الگوی امنیتی را به‌روشنی آشکار می‌کند. اوکراین در سال‌های پیش از جنگ بخش مهمی از ظرفیت‌های نظامی و صنعتی خود را واگذار کرد و امید داشت که با اتکا به تضمین‌های سیاسی قدرت‌های خارجی امنیتش حفظ شود. اما در عمل این وابستگی دست اوکراین را برای ابتکار عمل بست و تصمیمات راهبردی‌اش را به اراده بازیگران خارجی گره زد. اما ایران برخلاف اوکراین تحت شدیدترین تحریم‌ها مسیر دشوار خودکفایی را طی کرد؛ مسیری که پرهزینه و زمان‌بر بود اما در نهایت به شکل‌گیری توانمندی‌هایی انجامید که امروز به عنوان عناصر بازدارنده شناخته می‌شوند. تفاوت اصلی در این است که ایران امنیت را امری درون‌زا تعریف کرد، در حالی که اوکراین آن را برون‌سپاری نمود.

باید توجه داشت که امنیت بدون استقلال، امنیتی صوری و ناپایدار خواهد بود؛ استقلال دفاعی هم ابزار بقا و هم شرط کرامت ملی است. کشوری که امنیتش را به دیگری واگذار می‌کند، ناگزیر بخشی از حاکمیت خود را نیز واگذار کرده است. این واگذاری ممکن است در قالب تعهدات نظامی، محدودیت‌های سیاسی یا حتی تحمیل شرایط اقتصادی ظاهر شود. نقش اوکراین برای غرب به عنوان یک شریک نبود، اوکراین به مثابه ابزاری در بازی بزرگ‌تر مهار روسیه بود؛ همین نگاه ابزاری سرنوشت اوکراین را به کشوری وابسته در معادلات ژئوپلیتیک تبدیل کرد.

تجربه اوکراین نشان داد که امنیت را نمی‌توان بر پایه اعتماد به وعده‌های قدرت‌های بزرگ بنا کرد. واقع‌گرایی ایجاب می‌کند که هر کشور متناسب با تهدیدات و ظرفیت‌هایش، راهبردی مستقل و بومی برای دفاع از خود طراحی کند. استقلال دفاعی اگرچه هزینه دارد، اما هزینه آن در بلندمدت سرمایه‌ساز است، در حالی که وابستگی اگرچه در کوتاه‌مدت آرامش ظاهری ایجاد می‌کند اما در لحظه بحران به فروپاشی امنیت می‌انجامد. این نگاه به مسئله امنیت بر نفی توهم امنیت برون‌سپاری شده و اجاره‌ای و تأکید بر ساختن قدرت از درون استوار است، مسیری که جمهوری اسلامی ایران سال‌هاست در پیش گرفته و بر آن تاکید می‌کند. ایران با همه چالش‌ها و کاستی‌ها نشان داده است که می‌توان در جهانی نابرابر و بدون تکیه به غرب، امنیت را به عنوان حق و دستاورد ملی تعریف کرد.

* دکتری روابط بین‌الملل

گزارش خبری تحلیلی کیهان

زاویه‌دارها عبور از پزشکیان را کلید زدند

سرویس سیاسی-

حمله سازمان‌یافته رسانه‌های زنجیره‌ای و چرخش ناگهانی حامیان دیروز دولت چهاردهم، بار دیگر نشان داد جریان مدعی اصلاحات، حمایت سیاسی را تا زمانی می‌پذیرد که سهم‌خواهی‌اش تأمین شود. پروژه «عبور از پزشکیان» درست از همان نقطه‌ای کلید خورد که رئیس‌جمهور زیر بار نسخه تحمیلی مذاکره زاویه‌دارها و باج‌دهی نرفت.

جریان مدعی اصلاحات در دو دهه گذشته، هرگاه بوی قدرت به مشامش رسیده، برای سهیم‌شدن در «کیک قدرت» از هیچ ابزاری فروگذار نکرده است؛ از حمایت‌های مشروط و سهم‌خواهانه در بزنگاه انتخابات گرفته تا فشار رسانه‌ای برای تحمیل مهره و خط‌مشی. تجربه دولت حسن روحانی و اکنون دولت مسعود پزشکیان، دو نمونه روشن از این الگوست. اصلاح‌طلبان در مسیر روی کار آمدن، حامی‌اند و پس از گرفتن پست‌های مدیریتی، به محض آنکه مطالبات حداکثری‌شان- بخوانید زیاده‌خواهی- برآورده نشود، ژست اپوزیسیون می‌گیرند و با ادبیات طلبکارانه، دولت برآمده از حمایت خود را زیر ضرب می‌برند.

این روزها نیز دقیقاً همان سناریو تکرار می‌شود؛ رسانه‌های زنجیره‌ای جریان مدعی اصلاح‌طلب، پس از آنکه رئیس‌جمهور حاضر نشد نسخه «مذاکره به هر قیمت» را بپذیرد، به‌ناگهان روایت «تنهائی رئیس‌جمهور»، «بن‌بست‌نشینی» و «بی‌ابتکاری» را روی میز گذاشته‌اند؛ روایتی که بیش از آنکه دغدغه حل مسئله داشته باشد، کارکرد فشار سیاسی و تطهیر گویندگانش را دارد. اصلاح‌طلبان که دیروز خود را شریک پیروزی معرفی می‌کردند، امروز در قامت مخالف‌خوان ظاهر شده‌اند؛ انگار نه انگار سال ۱۴۰۳ تمام‌قد پشت پزشکیان ایستاده بودند!

تیر خلاص به زاویه‌دارها

در نشست چندساعته رئیس‌جمهور با فعالان سیاسی و نمایندگان احزاب، برخی چهره‌های جریان مدعی اصلاح‌طلب با اصرار بر چرایی مذاکره‌نکردن با آمریکا، همان نسخه قدیمی را مطالبه کردند. پاسخ رئیس‌جمهور اما صریح و بدون تعارف بود؛ پاسخی که عملاً «تیر خلاص» به رؤیای مذاکره تحمیلی محسوب می‌شد.

پزشکیان با تأکید بر عزت ملی، تصریح کرد: «... بنده حاضر نیستم زیر بار ذلت و ظلم بروم... به‌دنبال دعوا و درگیری با کسی نیستیم؛ دوست داریم با همه با صلح به گفت‌وگو بنشینیم؛ اما مقابل کسی که قلدری می‌کند می‌ایستیم. ایران به دنبال سلاح هسته‌ای نیست؛ حاضریم تعامل کنیم، اما اینکه بگویند موشک نداشته باشید و بعد رژیم تا دندان مسلح اسرائیل به ما حمله کند که نمی‌شود. برای اینکه رئیس‌جمهور بمانم، باج نمی‌دهم. روی اعتقادی که دارم ایستاده‌ام و به کسی باج نخواهم داد. با تمام وجود می‌خواهم که مردم ایران ما با عزت و سربلندی زندگی کنند و از این موضوع کوتاه نخواهم آمد.»

به روایت حاضران، کفه انتقادات اصلاح‌طلبان در جلسه سنگین‌تر بود؛ انتقاداتی که گاه از مرز نقد عبور می‌کرد و رنگ تهدید سیاسی به خود می‌گرفت. در مقابل، چهره‌های اصولگرا با وجود طرح نقدها، بر حمایت از کلان‌نگاه دولت برای پیشبرد امور کشور تأکید داشتند.

وقتی حاجات برآورده نشد...

هنگامی که در جلسه، «حاجات» جریان مدعی اصلاحات برآورده نشد، توپخانه رسانه‌ای به کار افتاد. روزنامه‌ها و یادداشت‌ها یکی پس از دیگری، رئیس‌جمهور را آماج حمله قرار دادند. احمد زیدآبادی در یادداشتی در روزنامه هم‌میهن، با انتقاد از موضع رئیس‌جمهور نوشت: «مسعود پزشکیان در دیدار اخیرش با جمعی از سران احزاب و فعالان سیاسی مذاکره با آمریکا را رد کرد و شرایط آن را تحقیرآمیز دانست. حتی به فرض همدلی با رئیس‌جمهور، این رویکرد وی، حل کردن مسئله نیست؛ بلکه پاک کردن صورت مسئله است.» وی در پایان حتی برگزاری چنین جلساتی را «تلاف وقت» دانست.

هم‌میهن در گزارشی دیگر، با تیتر معنادار «آقای رئیس‌جمهور! خیلی زود تنها شدید» تلاش کرد القای بن‌بست و انزوا را به افکار عمومی تزریق کند و مدعی شد رئیس‌جمهور «متکلم‌الوحده» شده است؛ «... سیاست قطعاً با پزشکی در تمام ویژگی‌های مذکور فرق می‌کند. همین که شما متکلم‌الوحده شده‌اید و به تنهائی در حال دفاع از دولت و عملکرد آن هستید یعنی، یک جای کار گیر دارد. اظهار سخنان تکراری و حتی کلی‌گویی که کمتر مخاطبی را قانع کند، نشانه‌ای از وجود یک گیر جدی در سیاست جنابعالی و دولت است. در سیاست همه به‌نوعی مشارکت می‌کنند و نه فقط تبعیت. پس باید در فرآیند سیاسی حضور و مشارکت داشته باشند. در عمل آنچه که مشهود است، غیبت اغلب همراهان دولتی و پیش از آن انتخاباتی با شماست... برای شما کسی نمانده؛ لذا به سخنان تکراری و نصیحت‌گونه روی آورده‌اید... همه دولت‌ها قدری کارهای تولیدی می‌کنند. اگر قرار باشد آنها را به‌عنوان این خدمات دولت‌های خدمتگزار شمرد که همه دولت‌های تاریخ خادمان ملت محسوب می‌شوند. شما مطلقاً یا به مسائل اصلی نمی‌پردازید یا حاضر نیستید درباره آنها گفت‌وگو کنید.»

محمد قوچانی هم طی یادداشتی با عنوان «در کوچه بن‌بست نباید نشست» در روزنامه سازندگی، رئیس‌جمهور را مورد خطاب قرار داد و نوشت: «نباید در کوچه بن بست نشست، باید راهی دیگر گشود. نه با تسلیم و نه با گریز و پاک کردن صورت مسئله که با خلاقیت و ابتکار. با تجاوز اسرائیل استراتژی «نه جنگ، نه صلح» به پایان راه خود رسیده است. اکنون ما در وسط جنگی هستیم که حتی آتش‌بس آن ناپایدار است و ملت هر لحظه نگران جنگی دیگر است و اولین سؤال مردم از همه ما این است که جنگ می‌شود یا نمی‌شود؟ رئیس محترم جمهور؛ شما دیگر فقط نماینده مردم تبریز در مجلس نیستید. شما رئیس دولت ملی ایران هستید. ملت از شما انتظار خلاقیت و ابتکار به خصوص در سیاست خارجی و امنیت ملی دارد.»

این در حالی است که همین جریان، سال‌ها راهبرد «نه جنگ، نه صلح» را تبلیغ می‌کرد و امروز، بدون پذیرش مسئولیت گذشته، طلبکارانه نسخه جدید می‌پیچد.

در این میان، حسین کنعانی‌مقدم، دبیرکل حزب سبز ایران، با انتقاد از ادبیات برخی اصلاح‌طلبان گفت: «برخی با ادبیاتی نامناسب، رئیس‌جمهور را مورد انتقاد تند قرار می‌دادند و حتی نوعی تهدید سیاسی مطرح می‌کردند... رئیس‌جمهور پاسخ قاطع و دندان‌شکنی داد و نه بزرگی به این نوع راهکارها گفت.»

مذاکره؛ مسئله یا بهانه؟

واقعیت آن است که موضع رئیس‌جمهور درباره مذاکره، نفی مطلق گفت‌وگو نبوده و نیست؛ بلکه رد «مذاکره تحقیرآمیز» است. پزشکیان صراحتاً اعلام کرده که ایران به‌دنبال تعامل است، اما نه به قیمت از دست دادن مؤلفه‌های قدرت. او نقل کرده که در نیویورک با اروپایی‌ها به راه‌حلی رسیده، اما طرف آمریکایی آن را نپذیرفته و خواسته‌هایی مطرح کرده که قابل قبول نیست.

به گزارش روزنامه هم میهن رئیس‌جمهور درباره علت ننشستن پای میز مذاکره که از سوی برخی از حضار مطرح شده بود، تاکید کرده است: «من در نیویورک با مکرون و اروپایی‌ها بر سر یک راه‌حل به توافق رسیدم، اما آمریکایی‌ها آن را نپذیرفتند. آنها می‌خواهند همه چیز را از ما بگیرند و من تن به این ذلت نمی‌دهم. اگر ما سیستم موشکی خودمان را تعطیل کنیم، درصورت حمله مجدد به کشور چه کاری از دستمان بر می‌آید جز آنکه بنشینیم و شاهد نابودی کشور باشیم.»

با این حال، رسانه‌های اصلاح‌طلب، آگاهانه یا عامدانه، صورت مسئله را تحریف می‌کنند. آنها مذاکره را به‌مثابه عصای جادویی معرفی می‌کنند و هر مخالفتی با نسخه خود را «پاک کردن صورت مسئله» می‌نامند؛ بی‌آنکه بپرسند مذاکره با چه شروطی و با چه تضمینی؟ تجربه برجام مگر چیزی جز عبرت به جا گذاشت؟

تقسیم کار برای سنگ‌اندازی؟

به نظر می‌رسد جریان مدعی اصلاحات، در یک تقسیم کار نانوشته، همزمان از بیرون و درون، به دولت فشار می‌آورند. از یک‌سو رسانه‌ها روایت ناکارآمدی و تنهائی رئیس‌جمهور را می‌سازند و از سوی دیگر، برخی نیروهای زاویه‌دار که در دولت رخنه کرده‌اند، چوب لای چرخ تصمیم‌گیری می‌گذارند؛ پروژه‌ای که هدفش نه اصلاح امور، بلکه حفظ پایگاه سیاسی و شانه خالی‌کردن از مسئولیت است. برخی اصلاح‌طلبان حاضر نیستند بپذیرند که حمایت از یک دولت، به معنای شریک‌بودن در مسئولیت تصمیمات آن است؛ آنها به محض بروز چالش، فاصله‌گذاری می‌کنند تا هزینه ندهند.

این همان رویه‌ای است که پیش‌تر با دولت‌های خاتمی و روحانی نیز آزموده شد؛ از «خروج از حاکمیت» تا «تحریم صندوق رأی» و «رحم اجاره‌ای»؛ امروز نیز زمزمه «عبور از پزشکیان» در همین چارچوب قابل فهم است. در حقیقت مدعیان اصلاحات پس از سهم‌خواهی و گرفتن پست‌های مدیریتی، دولت را به ناکارآمدی می‌کشانند و در جهت اهداف نامشروع خود، از رئیس‌جمهور عبور می‌کنند و بر طبل استعفا می‌کوبند. آنها قبلا نیز همین رویه را با خاتمی و روحانی به کار بستند. «خروج از حاکمیت» و «دعوت به استعفای دولت» را تکرار می‌کنند، مشابه اقدامی که بعثی‌ها در عراق و فالانژیست‌ها در لبنان مرتکب شدند.

در این میان، یادآوری هشدار رهبر معظم انقلاب در روز پنجم تیرماه ۱۴۰۳ مصادف با عید غدیر خطاب به نامزدهای انتخابات معنادار است: «من به نامزدهای محترم انتخابات عرض می‌کنم با خداوند خودتان عهد کنید که اگر موفق شدید و توانستید مسئولیتی به دست بیاورید:

۱- کسان و کارگزاران خود را از کسانی قرار ندهید که ذره‌ای با انقلاب زاویه دارند. آن کسی که با انقلاب، با امام راحل، با نظام اسلامی ذره‌ای زاویه داشته باشد به درد شما نمی‌خورد و همکار خوبی برای شما نخواهد بود.

۲- آن کسی که دلبسته آمریکا باشد و تصور کند که بدون لطف آمریکا نمی‌شود قدم از قدم برداشت در کشور، برای شما همکار خوبی نخواهد بود. او از ظرفیت‌های کشور استفاده نخواهد کرد و خوب مدیریت نخواهد کرد.

۳- آن کسی که راهبرد دین و شریعت را مورد بی‌اعتنایی قرار دهد او با شما همکار خوبی نخواهد بود. کسی را انتخاب کنید که اهل دین، اهل شریعت، اهل انقلاب، اهل اعتقاد کامل به نظام باشد. اگر شما نامزدهای محترم یک چنین عهدی با خدای خودتان ببندید بدانید که کارهایی که برای انتخابات می‌کنید همه‌اش حسنه خواهد بود.

ایشان در روز ۳۱ تیرماه ۱۴۰۳ نیز در دیدار با نمایندگان مجلس درباره ملاک‌های تعیین کابینه فرمودند: «آن کسی را باید میداندار کرد که امین باشد، صادق باشد، متدین باشد، از بُن دندان به جمهوری اسلامی معتقد باشد. امید به آینده و نگاه مثبت به افق. آنهائی که افق به نظرشان تاریک است، [می‌گویند] کاری نمی‌شود کرد، نمی‌شود به اینها مسئولیت‌های اساسی و کلیدی داد. متشرّع بودن یکی از معیارهای مهم است. اشتهار به پاکدستی، به صداقت، یک معیار است... نگرش ملی داشته باشند. یعنی غرق در مسائل جناحی و سیاسی نشوند... این معیارها باید رعایت بشود. هم رئیس‌جمهور محترم اینها را رعایت کنند، هم مجلس رعایت کند».

سیاست میدان پاسخگویی است نه باج خواهی!

جمع‌بندی رفتارهای اخیر جریان مدعی اصلاحات و زاویه‌دارها، یک واقعیت روشن را عیان می‌کند؛ اینکه این طیف، نه به دولت و رای وفادار است و نه به عملکرد خویش! همان‌هایی که دیروز با ژست حمایت انتخاباتی، خود را شریک پیروزی پزشکیان معرفی می‌کردند، امروز به محض آنکه منافع، سهم‌ها و توقعات‌شان تأمین نشده، لباس «مخالف‌خوانی» به تن کرده و پروژه عبور از رئیس‌جمهور را کلید زده‌اند. این چرخش‌های سریع و بی‌پروا، نه ناشی از دلسوزی برای مردم، بلکه محصول همان روحیه دیرینه سهم‌خواهی و باج‌گیری است.

مدعیان اصلاحات و زاویه‌دارها بار دیگر نشان دادند که حمایت‌شان نه از سر اعتقاد، بلکه معامله‌ای موقت است؛ معامله‌ای که اگر سود مورد نظرشان تأمین نشود، بی‌درنگ با «گربه‌رقصانی»، فشار رسانه‌ای و فضاسازی سیاسی، دولت را به ناکارآمدی متهم می‌کنند و خود را در جایگاه طلبکار می‌نشانند.

واقعیت آن است که این جریان، هرگاه در قدرت است، همه تصمیمات را به نام خود مصادره می‌کند و هرگاه با بن‌بست مواجه می‌شود، هزینه‌ها را بر دوش دولت و نظام می‌اندازد. امروز نیز با عبور از پزشکیان، تلاش دارند هم چهره خود را در افکار عمومی تطهیر کنند و هم از پاسخگویی نسبت به نقش‌شان در وضعیت موجود بگریزند.

دولت چهاردهم اگر قصد عبور از این مقطع حساس را دارد، چاره‌ای جز مرزبندی صریح و بدون تعارف با این زاویه‌دارها و دوری از آنها ندارد؛ جریانی که نقد را با نق‌زدن، مطالبه‌گری را با تهدید و سیاست‌ورزی را با باج‌خواهی اشتباه گرفته است! سیاست میدان مسئولیت‌پذیری و پاسخگویی است، نه عرصه سهم‌گیری، دبه‌کردن و زیر میز زدن.

عارف در جلسه ستاد توسعه اقتصاد دیجیتال:

اتفاقات جنگ ۱۲روزه اثبات کرد باید حمایت بیشتری از فناوری‌های پیشرفته داشته باشیم

معاون اول رئیس‌جمهور اظهار داشت: اتفاقات جنگ ۱۲ روزه اثبات کرد که باید حمایت بیشتری از فناوری‌های پیشرفته داشته باشیم. برنامه دولت این است که در طول سه سال با اتکا به شرکت‌های دانش‌بنیان، ضعف‌های کشور را در زمینه فناوری‌های نوظهور پوشش دهیم.

محمدرضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور در جلسه ستاد توسعه اقتصاد دیجیتال که با حضور فعالان زیست‌بوم اقتصاد دیجیتال برگزار شد با بیان اینکه برنامه‌های توسعه کشور بر اساس حاکمیت فناوری نوین تهیه شده است، گفت: این رویکرد بر اساس وجود جوانان باسواد و با انگیزه‌ای است که می‌خواهند در ایران بمانند و به این مردم و کشور خدمت کنند.

وی همچنین خاطرنشان کرد: با وجود اینکه در گذشته نگاه افراطی به فناوری وجود داشت ولی خوشبختانه در حال حاضر فناوری‌های نوین در اولویت‌های کشور بوده و در سند چشم‌انداز ۲۰ ساله تصریح شده است که باید جایگاه اول منطقه را در زمینه علم و فناوری به‌دست آوریم.

عارف با تاکید بر اینکه هم جنبه مثبت و هم منفی فناوری باید در کنار هم دیده شود، بیان داشت: باید با ابزارهای مختلف از جمله ابزار بومی جنبه مثبت فناوری را ارتقا داده و با سازوکار مشخصی بتوانیم ابعاد منفی آن را کاهش دهیم. البته هیچ‌گاه به این پرسش پاسخ داده نشده است که برای رفاه و تعالی انسان، به این سرعت در پیشرفت فناوری نیاز است؟

وی تاکید کرد: نمی‌توانیم مؤلفه دیجیتال را کنار گذاشته و اقتصاد را با روش سنتی اداره کنیم زیرا در این صورت هزینه سنگینی به ما تحمیل می‌شود. اگر می‌خواهیم ارتباط علمی، اقتصادی و تجاری با دنیا داشته باشیم، هیچ راهی جز استفاده از اقتصاد دیجیتال نداریم البته این اقتصاد هم شرایط و ضوابط خود را دارد.

معاون اول رئیس‌جمهور تصریح کرد: اگر در زمینه اقتصاد دیجیتال پیشتاز باشیم، می‌توانیم علم و تجربه خود را به منطقه صادر کنیم. باید روند متعادل و جامعی را در زمینه اقتصاد دیجیتال دنبال کنیم تا به تکلیف برنامه هفتم پیشرفت یعنی دستیابی به ۱۰ درصد از تولید ناخالص ملی از محل اقتصاد دیجیتال دست یابیم. این تکلیف برنامه هفتم پیشرفت منطقی و قابل دسترس بوده و شعاری نیست.

عارف ادامه داد: اتفاقات جنگ ۱۲روزه اثبات کرد که باید حمایت بیشتری از فناوری‌های پیشرفته داشته باشیم. برنامه دولت این است که در طول سه سال با اتکا به شرکت‌های دانش‌بنیان، ضعف‌های کشور را در زمینه فناوری‌های نوظهور پوشش دهیم.

وی خاطرنشان کرد: حملات سایبری در گذشته نگران‌کننده بود اما در حال حاضر شرایط خیلی بهتر شده است و اگر در جایی احتیاط کرده یا محدودیت ایجاد می‌کنیم به خاطر استفاده دشمن از علم و فناوری روز است. با این حال این محدودیت هم باید موقت باشد زیرا راهکار اصلی مصونیت بخشی و ایجاد فضای امن است که باید آن را دنبال کنیم.

عارف در پایان با بیان اینکه به آینده کشور در زمینه توسعه علم و فناوری و تحقق اقتصاد دیجیتال خوش‌بین هستم، تشریح کرد: برای تحقق این اهداف باید هماهنگ و منسجم بوده و با تقسیم کار ملی وظایف خود را انجام دهیم. در این زمینه می‌توان کارگروهی با حضور دولت و بخش خصوصی تشکیل داد تا به صورت منظم جلسه برگزار شده و پیشنهادات برای تدوین قوانین و مقررات در این حوزه را بررسی کند. دولت نیز آمادگی کامل برای همکاری و همفکری با فعالان بخش خصوصی اقتصاد دیجیتال را دارد.

به گزارش ایسنا، محسن رضایی، دبیر شورای عالی هماهنگی اقتصادی سران قوا نیز در این جلسه با تاکید بر اهمیت اقتصاد دیجیتال و لزوم ایجاد زیست‌بوم اقتصاد دیجیتال و زیست‌بوم فناوری برای جبران عقب‌ماندگی کشور در زمینه فناوری، گفت: این دو زیست بوم نقش مکمل و هم‌افزا دارند. زیرساخت زیست‌بوم فناوری و اقتصاد دیجیتال باید بومی باشد تا هم مدام خود را بهینه کند و هم امنیت آنها تامین شود.

گفتنی است، در این جلسه همچنین فعالان زیست‌بوم اقتصاد دیجیتال ضمن تشریح فعالیت‌های خود، نظرات، پیشنهادات، دغدغه‌ها و چالش‌ها آن حوزه را مطرح کردند.

مراسم ترحیم آیت‌الله شاهچراغی برگزار شد

مراسم ترحیم آیت‌الله سید محمد شاهچراغی امام جمعه سابق سمنان و نماینده پیشین مجلس خبرگان رهبری با حضور مسئولان عالی‌رتبه کشوری و لشکری، روحانیان و اقشار مختلف مردم در مسجد پیامبر اعظم(ص) شهرک شهید محلاتی برگزار شد.

سردار کرمی خبر داد

فعالیت بیش از ۱۰ هزار بسیجی در جنوب شرق کشور

فرمانده نیروی زمینی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی اعلام کرد: بیش از ۱۰ هزار بسیجی - از شیعه و اهل سنت - در قالب طرح‌های امنیتی در جنوب شرق کشور فعال هستند.

سردار محمد کرمی، فرمانده نیروی زمینی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در نشست شورای راهبری همایش «بسیج، توسعه و امنیت پایدار منطقه جنوب شرق کشور» با اشاره به جایگاه راهبردی این منطقه تأکید کرد: تحقق توسعه پایدار در جنوب شرق ایران تنها از مسیر هم‌افزایی دستگاه‌ها، مشارکت مردم و نگاه توأمان به امنیت و اقتصاد ممکن است.

فرمانده نیروی زمینی سپاه در سخنان خود با تبیین پیوند عمیق امنیت با رشد اقتصادی و علمی تصریح کرد: مسائل اقتصادی، فرهنگی و سیاسی جنوب شرق کشور در هم تنیده‌اند. امنیت، پیش‌شرط شکوفایی اقتصادی است و در مقابل، نبود اقتصاد پویا به امنیت لطمه می‌زند. توسعه، باید امنیت‌محور باشد تا پایداری آن تضمین شود.

به گزارش ایسنا، وی با اشاره به پتانسیل‌های کم‌نظیر اقتصادی در این منطقه گفت: اقتصاد دریامحور در سواحل مکران و چابهار، اقتصاد کشاورزی و ترانزیت بین‌المللی از مهم‌ترین فرصت‌هایی هستند که می‌توانند چرخ توسعه کشور را به حرکت درآورند.

سردار کرمی افزود: در بخش کشاورزی، ۲۲۰ هزار هکتار از اراضی منطقه برای ایجاد باغ‌های موز اختصاص یافته است. کشور سالانه حدود ۶۵۰ میلیون دلار برای واردات این محصول هزینه می‌کند، در حالی که با اجرای این طرح می‌توانیم نه‌تنها نیاز داخلی را تأمین کنیم، بلکه صادرکننده باشیم و درآمدی فراتر از نفت به‌دست آوریم.

فرمانده نیروی زمینی سپاه در ادامه درباره فرصت‌های منطقه‌ای اظهار کرد: پاکستان با جمعیت ۲۶۰ میلیون نفری، افغانستان از مسیر چابهار و کشورهای عمان و آفریقایی، شرکای مهمی هستند که می‌توانند پیشران تحول در اقتصاد جنوب شرق ایران باشند. بخشی از قراردادهای بزرگ اقتصادی بین دو کشور ایران و پاکستان هنوز اجرایی نشده و باید فعال شوند.

سردار کرمی با اشاره به مشارکت مردمی در حفظ امنیت منطقه خاطرنشان کرد: امروز بیش از ۱۰ هزار بسیجی - از شیعه و اهل سنت - در قالب طرح‌های امنیتی در جنوب شرق کشور فعال هستند. موفقیت این الگو نتیجه همراهی مردم، سران قبایل، علمای دینی و نخبگان است.

وی تأکید کرد: امنیت پایدار جنوب شرق امروز حاصل الگوی مردمی و انقلابی است که از دل اعتماد و همدلی اقوام و مذاهب برآمده است.

سردار کرمی با اشاره به رشد علمی در دانشگاه‌های منطقه گفت: ظرفیت نخبگان علمی باید در خدمت اقتصاد منطقه قرار گیرد. همچنین، طرح جذب پزشکان بومی - که در دولت شهید رئیسی آغاز و در دولت دکتر پزشکیان ادامه یافته - زمینه‌ساز حل مشکل ماندگاری پزشکان و ارتقای خدمات درمانی در مناطق محروم است.

به گزارش ایسنا، فرمانده نیروی زمینی سپاه با تأکید بر لزوم کار جمعی دستگاه‌ها افزود: جنوب شرق ایران سرزمینی ثروتمند و الهی است که با تلاش، تدبیر و همدلی می‌توان آن را به محور ثبات، امنیت و پیشرفت ملی تبدیل کرد. خداوند به جامعه پرتلاش پاداش می‌دهد، نه به جامعه‌ای که به رکود تن دهد.

هدیه به خوانندگان

شهید محمدعلی رجایی(ره): من اگر در برابر جریان ناحق مقاومت نکنم در پیشگاه خدا و مردم مسئول هستم.

اخبار ادبی و هنری

تغییرات گسترده در ساختار رسانه‌ای «حزب‌الله لبنان»

تمامی ساختارهای رسانه‌ای مقاومت از جمله اعلام حربی، شبکه المنار، رادیو نور، ارتباطات رسانه‌ای، فعالیت‌های رسانه‌ای و دیگر بخش‌های مرتبط در ساختاری واحد با عنوان «هیئت اعلام مرکزی» تجمیع شدند.

به گزارش سینماپرس، با فرمان دبیرکل حزب‌الله، تمامی ساختارهای رسانه‌ای مقاومت از جمله اعلام حربی، شبکه المنار، رادیو نور، ارتباطات رسانه‌ای، فعالیت‌های رسانه‌ای و دیگر بخش‌های مرتبط در ساختاری واحد با عنوان «هیئت اعلام مرکزی» تجمیع شدند. مسئولیت این مجموعه به سید ابراهیم الموسوی سپرده شده است و مستقیما تحت نظر دبیرکل می‌باشد.

لازم به ذکر است که این بخش‌ها پیش از این، هر یک به‌صورت جداگانه و تحت نظر معاونت‌های اجرائی یا جهادی فعالیت می‌کردند. اما با تدبیر دبیرکل مقاومت، همگی در یک سازوکار متمرکز رسانه‌ای سامان‌دهی شده‌اند تا مسی